

Илнең киләчәге – безнең кулларда.

Яхшыдан үрнәк ал, яманнан гыйбрәт ал.

Татар халык мәкале.

Кулымда каләм...Башымда мең төрле уйлар... Минем дә тавышымны ишетерләр дигән өмет белән язмамны башлыйм, Тормышның һәр мизгелен, һәр минутын яратып яшәүче гап - гади бер кыз мин, ләкин мин дөньяның матурлыгын күбрәк күрергә тырышкан саен, аның караңгы яклары ачыла гына бара.

Мин актив яшәү рәвешен алып барам. Музыка мәктәбен тәмамладым, рәсем ясау белән кызыксынам, биим, китаплар укырга, төрле фәнни - тикшеренү эшләре алып барырга яратам. Күптән түгел генә наркомания мәсьәләсен яктырткан тикшеренү эшен төгәлләдем. Әйе, мин моңа кадәр наркомания турында мәктәптә үткәрелгән чараларда катнашып, телевидениедә бу мәсьәләгә багышланган тапшырулар карап, газета - журналлардан укып, ишетеп белә идем, ләкин бу мәсьәләнең шулкадәр житди, катлаулы икәнен мин тикшеренү эшен алып барганда гына аңладым. Хәзерге көндә Россиядә яшәүче яшьләрнең өчтән бер өлеше наркомания сазлыгына кереп баткан; бер наркоман үз артыннан 13-17 кешене ияртә ала; Әфганстан сугышында 15 мең солдат үлсә, Россиядә көн саен наркомания, һәм аның тәэсирендә барлыкка килгән төрле авырулардан 70 мең кеше дөнья белән хушлаша; наркоманнар яшәрә, алар арасында 10-12 яшьлек балалар да бар; наркоманнарның уртача гомер озынлыгы 28 яшь; наркоманиядән 10% наркоман гына терелә; бер Мәскәү шәһәрендә генә 1 000 000 наркоман исәпләнә.

Бу коточкыч саннардан куркып калам... Без, XXI гасыр яшьләре, нишләп шулкадәр түбән тәгәрәдек?! Нәрсә житми безгә?! Ни өчен без үз гомеребезнең кадерең белмибез?! Нинди идеаллар белән яшибез без? Сораулар күп... Ә җавап юк...Кемне гаепләргә дә белмәссең. Телевизорны, радионы ачып жибәрсәң, үтереш-сугыш турында сөйләләр, эхлаксыз кинофильмнар күрсәтәләр, мәгънәсез тапшырулар алып баралар. Аларны карагач, тыңлагач, вакыты – вакыты белән урамга чыгарга куркыныч булып китә. “Нишләдек без?! Нишләттеләр безне?!”- дип бар дөньяга кычкырасы килә.

Бу кадәр түбән тәгәрәүнең сәбәбен энием: “Таиләдән, кызым! Ата-ананың баласын тәрбияләргә вакыты юк”, - дип аңлатты. Этием исә: “Эшсезлек, киләчәккә ышанмау”, - дип өстәде. Эбием белән бабам: “Элекке горел-гадәтләр онытылды, эхлаксызлык чәчәк ата. Яшьләрнең азуы нәкъ шуннан, ” - дип аңлатты. Озак уйланып торганнан соң, апам: “Кемнең арбасына утырсаң, шуның жырын жырларсың, дусларыңны белеп сайла. Һәрчак аек акыл белән эш ит”- дип киңәш бирде.

Ә минем өермә булып, бу афәткә каршы күтәреләсем, кулына энә, доза алган һәрбер кешене фәрештә кебек саклыйсым килә! Өлкәннәр! Дәүләт эшлекләре! Депутатлар! Прокурорлар! Сизгә эндәшәм! Уяныйк! Бетәбез бит! Акчаны кеше гомереннән кыйммәтрәк дип санаган наркомафия вәкилләре өчен

үлем жэзасын керттик. Юк, юк! Мин, сез уйлаганча, кансыз түгел. Мин эчкерсез сабыйлар, туачак балаларым язмышы, килэчэк өчен кайгырам. Бэлки илнең, кешелекнең килэчегенә балта чабучы наркомафия вәкилләре, үз гомерләрен жәлләп, куркып туктарлар?! “Үзеңнеке үзәктә” дип юкка гына әйтмиләр бит.

Минем уйлавымча, мәктәптә укучы һәр балага спорт түгәрәкләрендә шөгыйльләнүне, сәнгать мәктәпләрендә укуны түләүсез итәргә кирәк, чөнки безнең илдә күп гаиләләрнең балаларын түләүле түгәрәкләргә, мәктәпләргә йөртерлек мөмкинчелекләре юк. Балалар, урамда мажара эзләп йөргәнче, файдалы, кирәкле эш белән шөгыйльләнсәләр, алар өчен мең тапкыр яхшырак булып иде.

Наркотиклар куллана башлаган балаларны, минемчә, наркоманнар дэвалана торган шифаханәләргә алып барырга, аларның “ломка”дан газаплануларын күрсәтергә кирәк. Сабак алсыннар, үз күзләре белән күрсеннәр! Кызык табудан, уйнап башланган мавыгуларның нәрсәгә китерергә мөмкин икәнлеген аңласыннар.

Урта һәм югары белем бирү йортларында укучы яшьләрнең наркотиклар куллану-кулланмауларын белү максаты белән ярты ел саен мәжбүри анализлар бирдәртүне кертү кирәк. Кемдер кеше хокукын кысу, дияр. Болар берсе дә хокукларны кысу түгел, болар - меңләгән гомерләрне саклап калу. Россиядә наркоманнарны дэвалауга бирелгән препаратлар 3% наркоманнарны дэвалау өчен генә житә. Гомер исә бер генә бирелә. Ахыр чиккә барып житкәнче, авыруны башында белеп алу хәерлерәктер дип уйлыйм.

Әйе, һәр кешенең киләчәге үз кулында. Мин, волонтер буларак, һичшиксез, үземнең тәкъдимнәремне яшьтәшләремә дә житкерәчәкмен. Безгә исә, бер-беребезгә игътибарлы, кешелекле, миһербанлы булу кирәк! Кеше бәхетсезлеген күрмичә үтеп китәргә ярамый, иртәгә аның синең гаиләңә килүе ихтимал. Наркомания атлы үтерү машинасын туктату - үзөбезнең кулда!

Кулымда каләм... Башта мең төрле уйлар...

Кәримова Эльвира,
Кукмара 3 нче номерлы урта гомуми белем
бирү мәктәбе

